

УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ

**ВИМОГИ ТА ПРАВИЛА
ЩОДО НАПИСАННЯ ТА ОФОРМЛЕННЯ
НАУКОВИХ РОБІТ СТУДЕНТАМИ УКУ**

ЛЬВІВ 2004

Робоча комісія:

о. Є. Станішевський – голова

о. Т. Барщевський

Т. Добко

Н. Ковальчук

О. Павлишин

о. С. Шевчук

А. Ясіновський

Затверджено Вченою Радою УКУ

28 вересня 2004 року як навчальний посібник для студентів філософсько-

богословського факультету

Зміст

ВСТУП	5
Розділ 1. ТИПИ СТУДЕНТСЬКИХ НАУКОВИХ РОБІТ	6
1.1. <i>КУРСОВА РОБОТА</i>	6
1.1.1. Загальні відомості	6
1.1.2. Структура	7
1.2. <i>ДИПЛОМНА РОБОТА</i>	8
1.2.1. Загальні відомості	8
1.2.2. Структура дипломної роботи	8
Розділ 2. ЕТАПИ НАУКОВОЇ ПРАЦІ	13
2.1. <i>ПРАЦЯ НАД КУРСОВОЮ РОБОТОЮ</i>	13
2.2. <i>ПРАЦЯ НАД ДИПЛОМНОЮ РОБОТОЮ</i>	14
2.2.1. Етапи підготовки дипломної роботи	14
2.2.2. Етапи дипломного процесу	18
Розділ 3. ПРАВИЛА ОФОРМЛЕННЯ	24
3.1. <i>ЗАГАЛЬНІ ПРАВИЛА</i>	24
3.1.1. Поле тексту	24
3.1.2. Загальний поділ роботи	24
3.2. <i>ВИМОГИ ДО ОФОРМЛЕННЯ РОБОТИ</i>	25
3.2.1. Шрифт та розмір	25
3.2.2. Пунктуація	25
3.2.3. Курсив	26
3.3. <i>КОЛОНТИТУЛИ</i>	26
3.4. <i>ТЕКСТ</i>	27
3.4.1. Абзаци	27
3.4.2. Цитати	27
3.4.3. Заголовки при поділі роботи	28

3.5. <i>ПОСИЛАННЯ</i>	30
3.5.1. Нумерація і текст	30
3.5.2. Бібліографічні дані	30
3.6. <i>СПИСОК СКОРОЧЕНЬ</i>	32
3.7. <i>СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ</i>	33
3.7.1. Автор	33
3.7.2. Заголовок та додаткові відомості	35
Додатки	38

ВСТУП

Кожен навчальний заклад має власні, визначені ним порядок та календарний план, за якими студенти пишуть різного роду письмові роботи. У сучасному світі існують різні підходи до написання й оформлення письмових наукових робіт.

Студент філософсько-богословського факультету Українського Католицького Університету за час свого навчання у цьому навчальному закладі зобов'язаний написати курсові та дипломну роботи. Для того, щоб полегшити студентові працю над написанням та оформленням робіт, а також щоб ця праця була в гармонійному відношенні з іншими ділянками студентського життя, в УКУ було створено робочу комісію для опрацювання вимог та правил щодо написання й оформлення студентських наукових робіт. У їх розробці використано деякі попередні напрацювання Львівської Богословської Академії.

Вчена Рада УКУ, затвердивши винесений на її розгляд проєкт «Вимог та правил щодо написання та оформлення наукових робіт студентами УКУ», надала йому статусу посібника для студентів УКУ.

Цей посібник має певні межі: мова в ньому йде лише про працю студентів над курсовими та дипломними роботами і не враховується праця студентів із програми ліценціату. Посібник призначений лише для студентів філософсько-богословського факультету УКУ.

РОЗДІЛ 1

ТИПИ СТУДЕНТСЬКИХ НАУКОВИХ РОБІТ

В Українському Католицькому Університеті на філософсько-богословському факультеті студентські наукові роботи поділяються на два типи: курсові та дипломні. Для здобуття кваліфікацій спеціаліста студент зобов'язаний написати протягом навчання обидва типи наукових робіт: курсові роботи на 2–4 роках навчання та дипломну роботу як завершальний штрих наукової творчості на 4–5 роках навчання.

1.1. КУРСОВА РОБОТА

1.1.1. ЗАГАЛЬНІ ВІДОМОСТІ

Курсова робота — це самостійна дослідницько-реферативна студентська праця. Під час навчання в УКУ студент зобов'язаний написати курсові роботи з таких напрямів: богослов'я, філософія, церковна історія або інших дисциплін. Написання курсової роботи дає студентові змогу набути практичних навиків наукового дослідницького пошуку й академічного письма, дозволяє визначитися з тематикою майбутньої дипломної роботи і тому ґрунтовніше підготувати себе до її написання.

Праця над курсовою роботою складається з наступних ділянок: постановки проблеми, збору та опрацювання наукової літератури, впорядкування фактів та встановлення логічних зв'язків між ними. Нарешті, студент повинен викласти на папері

підсумки своїх роздумів, дотримуючись логічної послідовності та встановлених вимог для студентських робіт.

Викладачі пропонують попередні теми курсових робіт, які можуть бути уточнені відповідно до потреб і зацікавлень студента під час праці над курсовою роботою. Точне й остаточне визначення теми та пошук бібліографії й джерел є однією з підставових ділянок наукового дослідження, де керівник виконує роль дорадника, спонукаючи студента до самостійної праці. Студент, у свою чергу, також може запропонувати свою тему для курсової роботи, але для праці над нею він повинен отримати згоду керівника.

Керівник може запропонувати курсову роботу для представлення на щорічній студентській конференції, на якій будуть виголошуватися найкращі курсові роботи. Конференція відбувається орієнтовно наприкінці березня або на початку квітня кожного року. Декан факультету визначає календарний план щодо проведення студентської конференції.

1.1.2. СТРУКТУРА

Курсова робота складається з таких основних частин:

а) *вступ* обсягом 1–2 сторінки¹, який повинен вміщати:

- опис проблематики, її актуальність та важливість;
- основні завдання курсової роботи;
- огляд існуючих досліджень з даної проблематики;
- метод² дослідження;

б) *основна частина* обсягом до 15 сторінок; вона може складатися з такої кількості розділів, яка необхідна для повного висвітлення теми, але щонайменше трьох розділів;

---

¹ Обсяг *вступу*, подібно як і *висновків*, повинен становити 10–15% від загального обсягу роботи.

² Метод — μέθοδος слово запозичене з грецької мови, у якій воно складається з двох слів: μετά — згідно, та δόξ — дорога і, отже, означає *узгоджена дорога*, тобто спосіб поступування чи то у пошуку правди, яка ще не була пізнана перед тим, чи у виясненні пізної правди для тих, хто її ще не досяг.

в) *висновки* обсягом 1–2 сторінки, в яких студент повинен підсумувати основну частину і повторно наголосити на найважливіших твердженнях.

До вказаних частин обов'язково додається титульна сторінка і зміст (на початку) та список використаних джерел і літератури (в кінці), а також, при потребі, додатки та списки позначок і скорочень.

1.2. ДИПЛОМНА РОБОТА

1.2.1. ЗАГАЛЬНІ ВІДОМОСТІ

Дипломний процес є підсумковою працею студента за період навчання в УКУ і повинен відображати засвоєні ним знання із засадничих навчальних предметів, уміння писати наукові праці, а також використовувати набуті знання під час захисту. У своїй дипломній роботі студент повинен показати володіння добрими знаннями у тій галузі, яка відображена в темі роботи.

У своїх загальних рисах ця наукова робота продовжує і розвиває дослідницькі та методологічні навички, що їх набув студент під час праці над курсовими роботами. Водночас дипломна робота, що засвідчує рівень спеціаліста, відрізняється від курсової роботи деякими особливостями:

- більшим об'ємом та складнішою структурою;
- складністю проблеми, що розглядається;
- поглибленою пізнавальністю джерельного та довідкового матеріалу;
- вичерпним знанням наукової літератури у галузі дослідження.

1.2.2. СТРУКТУРА ДИПЛОМНОЇ РОБОТИ

Очевидно, що ніколи не відбувається просте перенесення на папір усіх знань, нагромаджених студентом у процесі пошуку. Опис завжди є вибіркоким. Одним із

перших кроків у написанні тексту наукової роботи є укладання плану. Створення плану передбачає поділ цілості на менші, але логічно між собою пов'язані частини.

Найчастіше вдаються до хронологічного (такого, що розглядає явище у його розвитку в часі), предметного (тематичного) принципу укладання такого плану, або поєднують їх у формі предметно-хронологічного підходу. *Хронологічний* підхід змішує важливіше і менш важливе, не відрізняє маргінальних подій і явищ від «знакових». *Предметний* підхід виглядає набагато зручнішим, оскільки дозволяє проаналізувати явище в цілому, а також розглянути окремі його прояви. Але суто предметний порядок позбавляє текст єдності. Адже будь-які події відбувалися в часі, а отже не можна цілком виключити хронологію з тексту.

Незалежно від обраних засад побудови, план наукової праці повинен відповідати кільком загальноприйнятим вимогам. Вдалий план має такі особливості:

- охоплює все, що стосується теми, але не містить нічого зайвого;
- є логічний і зрозумілий для читача;
- теми кожного розділу однакові за важливістю, а самі розділи – приблизно однакові за довжиною;
- теми і зміст окремих розділів не перегукуються;
- жоден із пунктів не повторює назви роботи.

Дипломна робота повинна вміщати такі основні складові частини: *вступ, основна частина, висновки*, до яких обов'язково додаються титульна сторінка і зміст (на початку) та список використаних джерел і літератури (у кінці), а також, при потребі, додатки та списки позначень і скорочень.

А) Вступ

На самому початку дипломної роботи важливо зробити короткий та чіткий виклад суті майбутньої роботи. Ясно представлена проблематика дослідження дасть змогу читачеві

краще зрозуміти логіку висвітлення матеріалу в основній частині, а також і висновки роботи.

У дипломній роботі, як і в більшості наукових праць, нормою є найперше представити предмет³ і/або об'єкт⁴ дослідження, про який буде йти мова. Завдання вступної частини — зорієнтувати читача у тематиці праці, представити тему роботи і дослідницьке завдання, пояснити актуальність обраної теми, а також змалювати ширший богословський, історичний чи інший контекст, до якого належить явище, що розглядається.

Повинні бути чітко представлені межі даного наукового дослідження: обмеження певними авторами, часовими рамками тощо.

Обов'язково потрібно зробити огляд основної літератури, якою користувався дипломант, адже будь-яка наукова праця повинна опиратися на результати попередніх досліджень. Не йдеться про механічне перерахування усіх відомих джерел, або переповідання змісту основних праць, радше про виклад студентом власної оцінки основних наукових знань із вибраного поля дослідження, де зазвичай існує певна різноманітність думок.

Висвітлення новизни у роботі ґрунтується на розумінні досвіду попередників. Якщо досліджується явище, що вже є достатньо висвітленим, то потрібно вказати, чому необхідне подальше заглиблення. І навпаки, коли явище є маловивченим, то слід вказати, чому постановка такої проблеми може мати місце, чому тема надається до наукового вивчення і заслуговує на більшу увагу, ніж вона мала дотепер.

Дуже бажано у вступі до дипломної роботи описати методи, які використовувалися при проведенні дослідження даного явища, а також пояснити засади структурної побудови праці. Робота, у вступі якої чітко не визначено методів, навіть

---

³ Під *предметом* розуміється певне явище, макрофеномен, тощо, яке свідомо виокремлюється із навколишнього світу для особливого дослідження.

⁴ Під *об'єктом* розуміється частина досліджуваного явища, на якому загострюється особлива увага в межах визначеного предмету для більш ґрунтовного вивчення.

якщо вона й присвячена вивченню важливої теми, не може вважатися справді науковою роботою.

Вступ до дипломної роботи обов'язково повинен представити читачеві *головну думку підготовчої роботи*, той основний висновок або висновки, до яких прийшов студент у процесі роботи, і які він обґрунтує й захистить в основній частині роботи.

Вступ повинен мати обсяг 5–6 сторінок.

Б) Основна частина роботи

Якість дипломної роботи засвідчується тим, що студент звертається до думок інших науковців лише для того, щоб підтвердити власну думку. Він приймає рішення про те, що включати у текст, на яких науковців посилатися, які документи і в якому обсязі цитувати, яким чином пояснювати ті чи інші дані. Але всі ці рішення мають бути підпорядковані основній думці — представити та довести власний погляд за допомогою своїх суджень. При цьому необхідно дотримуватися наступних правил:

- кожному основному твердженню присвячується щонайменше один абзац;
- найкраще твердження зберігаємо насамкінець;
- протилежні твердження (погляди різних науковців, які суперечать концепції студента) обов'язково повинні бути спростовані.

Основна частина складається з такої кількості розділів, яка є необхідною для повного та якісного висвітлення теми (зазвичай 3–4 розділів) у межах 45–50 сторінок.

В) Висновки

Від чітко висловлених висновків значною мірою залежить успіх наукової роботи в цілому. Тому в даній ділянці наукової праці необхідно ніби оглянутися назад і ще раз підсумувати те, чого було досягнуто в роботі. У висновках потрібно коротко представити основні думки, заради яких була написана основна частина. Тому дуже

небажано на цій стадії вводити нові думки і твердження. Бажано, щоб у висновках знаходилися такі складники (всі, або лише деякі з них):

- підсумок основних тверджень;
- можливі напрями подальших досліджень у даній тематиці;
- застосування й корисність проведеного дослідження на практиці чи в майбутніх дослідженнях;
- основні труднощі, які довелося подолати при дослідженні зазначеного явища.

Негативне враження від висновків може бути пов'язане з їхнім надмірним обсягом, із наявністю занадто великої кількості деталей, з відсутністю чіткого підсумку дослідження та неспроможністю виконати завдання, поставлене у вступі.

Висновки необхідно викласти на 5–6 сторінках.

РОЗДІЛ 2

ЕТАПИ НАУКОВОЇ ПРАЦІ

2.1. ПРАЦЯ НАД КУРСОВОЮ РОБОТОЮ

Час, відведений для праці над курсовою роботою, триває протягом частини одного навчального року відповідно до навчального календарного плану факультету.

Студент ознайомлюється з темами курсових робіт, які подаються викладачами УКУ, й обирає одну з них або пропонує свою тему й узгоджує її з фахівцем у даному полі дослідження з кола викладачів УКУ. Після узгодження теми з керівником студент розпочинає працю над курсовою роботою.

Передбачаються наступні етапи праці студента над курсовою роботою:

- не менше одного разу на місяць слід зустрітися з керівником, звітуючи про зроблене в рамках семінару для курсових робіт, що його раз на місяць організовує керівник для своїх студентів;
- до 5 січня необхідно подати керівникові перший варіант курсової роботи;
- до 30 січня треба отримати письмовий відгук від керівника з коментарями та зауваженнями;
- опрацювавши їх, слід подати остаточний варіант до 18 лютого.

Після перевірки остаточного варіанту курсової роботи керівник виставляє оцінку за 10-бальною шкалою і пише на стандартному бланку короткий відгук на прочитану

роботу (із вказівкою щодо представлення на конференції, якщо дана робота сягає відповідного рівня). Відгук передається на відповідну катедру до 28 лютого.

2.2. ПРАЦЯ НАД ДИПЛОМНОЮ РОБОТОЮ

2.2.1. ЕТАПИ ПІДГОТОВКИ ДИПЛОМНОЇ РОБОТИ

У сучасній методології прийнято виділяти кілька етапів наукового дослідження.

Подана нижче схема може придатися студентам для ефективнішої організації праці над дипломною роботою:

- вибір теми і формулювання дослідницького завдання (підготовчий);
- пошук джерел та літератури, опрацювання матеріалів (інформаційний);
- встановлення фактів та їхньої достовірності (відновлювальний);
- пояснення фактів, встановлення зв'язків і залежностей між подіями та явищами (пояснювальний);
- написання тексту дипломної праці (кінцевий).

А) Вибір теми

Студент УКУ може обирати тему дипломної роботи з богослов'я, філософії, історії тощо. Допускається і заохочується звернення до тем, які перебувають на перетині двох або більше дисциплін (для прикладу, розглядають певну проблему з перспективи психології, педагогіки, історії, соціології, лінгвістики), за умови, що аналіз обов'язково містить богословський аспект.

Обираючи тему, слід враховувати й деякі універсальні правила: тема повинна бути достатньо вузькою, щоб була можливість розглянути її більш чи менш повно у межах роботи з огляду на невеликий обсяг. Водночас вона повинна бути і достатньо актуальною, а отже вартою уваги дослідника. Матеріали для дослідження теми повинні бути доступними в бібліотеці УКУ або в інших бібліотеках. Не варто братися за аналіз

документа, відомого лише з переказів у вторинних джерелах. Вибирати тему варто в межах власної компетенції. Якщо більшість доступної літератури з даної теми є іноземною мовою, то ця мова не повинна бути перешкодою для опрацювання теми. Зовсім не в останню чергу тема повинна цікавити студента або принаймні містити певний аспект, який викликає у нього особливий інтерес.

Тема дипломної роботи може передбачати наступне:

- продовження розпочатого попередниками дослідження, опираючись на відомі джерела та використовуючи традиційну методологію;
- заповнення прогалини в дослідженнях із певного предмета, наприклад, уведення в науковий обіг (переклади і коментар) невідомих раніше документів;
- поставлення під сумнів загальноприйнятих підходів до певної проблеми і представлення натомість власного бачення.

Б) Опрацювання джерел та літератури

Потрібно читати вдумливо, одночасно аналізуючи зміст і намагаючись запам'ятати основні положення. Аналіз зібраного матеріалу передбачає його упорядкування і критичну оцінку. Важливо дотримуватися певної техніки такого дослідження, яка дозволяє досягти економії часу та зусиль. Передусім потрібно встановити наукову вартість кожної окремої позиції зібраної літератури. Ця вартість визначає й порядок аналізу цієї літератури. Одночасно слід мати на увазі, що новіші праці, як правило, є повнішими й точнішими.

Слід виокремити випадки, коли студентське дослідження присвячене поглядам якогось автора або вченню Церкви у певній сфері на основі вивчення відповідних документів. Якщо це так, то матеріал, який підлягає аналізу слід ділити на наступні три групи:

- *джерела* — праці особи, діяльність якої вивчається, її сучасників, біографічні документи і т. д.; офіційні документи;
- *допоміжна література* — праці написані на дану тему на основі джерел;
- *довідкова література* — словники, довідники, енциклопедії.

Потрібно застановитися, з чого починати аналіз матеріалів: з джерел чи з допоміжної літератури. Єдиної думки з цього приводу не існує, але переважає погляд, що доцільніше розпочинати з джерел, оскільки погляди авторів досліджень можуть суттєво вплинути на висновки початківця.

Однією із найсуттєвіших особливостей процесу читання наукової літератури є критичний підхід до текстів. При цьому мається на увазі, що кожна праця написана для того, щоб донести до читача певну думку, переконати його в чомусь. Тому, читаючи, варто звернути увагу на особливості тексту: як він побудований, яка стратегія викладу матеріалу, риторика, кому адресується текст. Очевидно, що вміння критично підходити до чужих текстів допоможе більш аргументовано викладати власні думки на папері.

Звернення до праць інших авторів є загальноприйнятою практикою. Таким чином можна продемонструвати, що твердження, які містяться в дипломній роботі, підтримуються відомими й авторитетними дослідниками. Можна використати працю відомого автора як приклад; такий підхід є особливо продуктивним, коли порівнюються два і більше поглядів. Використовувати думки інших авторів можна шляхом *цитування, переказування* або *узагальнення*.

Цитуючи, необхідно дотримуватися кількох формальних правил: цитата повинна бути дослівною, не повинна бути надто довгою, повинна подаватися в лапках і супроводжуватися посиланням на джерело у примітці; при цитуванні незавершеного речення потрібно максимально узгодити це речення граматично із текстом дипломної роботи.

Переказування становить намагання передати думку автора якнайближче до оригіналу, використовуючи при цьому власну лексику. Вдаючись до цього способу, необхідно визнати авторство ідеї за допомогою примітки.

Узагальнення — це спроба передати загальну думку розділу або цілої авторської праці одним реченням.

Цитати, переказування та узагальнення використовуються для надання більшої ваги власним твердженням. Дослівне запозичення чужого тексту, яке не супроводжується посиланням на джерело, називається *плагіатом* і суворо карається у науковому світі. Робота, автор якої допустився плагіату, знімається з розгляду незалежно від стадії підготовки без права на її повторний захист.

В) Встановлення фактів та їх достовірності

На відновлювальному етапі відбувається встановлення фактів. Щоб текст не був лише набором суб'єктивних думок, слід потурбуватися про достовірність фактів. Факти — це кістяк будь-якого дослідження, і тому перевірка їхньої істинності невіддільна від роботи із довідковим апаратом.

Перевірка достовірності відомостей, які зустрічаються у джерелах, може вимагати різних розумових операцій. Часом найефективнішими кроками може бути звернення до довідкової літератури чи фахівців, порівняльний аналіз відомостей, які містяться у різних документах. Важливо також встановити, чи твердження походить із надійного джерела. Окрім того, слід звернути увагу на репутацію джерела інформації, а також на компетентність автора. Додатково звертаємо увагу на те, первинним чи вторинним є джерело, на яке посилається автор. Корисно також знати, які суб'єктивні мотиви могли впливати на висновки автора (релігійні та політичні переконання, особисті та історичні обставини).

Як вже згадувалося вище, авторські тези часом виступають у вигляді припущень, здогадів або моральних оцінок, тому необхідно застосовувати до них жорсткі критерії достовірності. Іншими словами, якщо фактичні твердження вимагають доказів, оціночні судження можна розглядати з точки зору тих наслідків, які можуть з них випливати.

Г) Пояснення фактів, встановлення зв'язків і залежностей між подіями і явищами

На цьому етапі створюється власне наукове знання. На відміну від попередніх етапів, які були присвячені переважно роботі з досліджуванним матеріалом, цей має за основну ціль осмислити і співставити наявні факти, порівняти можливі трактування фактів, відстежити тенденції і закономірності. На цьому етапі студент найповніше реалізує своє право на власне трактування, що має зв'язок з темою дипломної роботи. Створюється переконлива схема доведення вірогідності результатів, які були отримані внаслідок проведеного дослідження. Тому тут вже починає створюватися кістяк письмової роботи, який «обросте» ще іншим матеріалом.

2.2.2. ЕТАПИ ДИПЛОМНОГО ПРОЦЕСУ

Написання дипломної роботи в УКУ відбувається у визначеному факультетом для цього періоді. Початок цього періоду припадає на другий семестр четвертого року навчання.

У середині лютого відбувається перша зустріч секретаря Дипломної комісії зі студентами четвертого курсу УКУ та п'ятого курсу ЛДС, яка має за мету ознайомити студентів із правилами та вимогами написання дипломних робіт. Після цього кожен студент розпочинає свою діяльність згідно з отриманими вказівками. Розпочинається вона з обрання теми дипломної роботи та наукового керівника (і консультанта).

Вибір теми є одним із найвідповідальніших моментів праці над дипломною роботою. Студент повинен зважено підійти до вибору напрямку та теми. Найкраще зупинитися на напрямку, який є найбільш відомим і цікавим для нього. За час навчання в УКУ студент має можливість визначитися із колом своїх основних зацікавлень і оволодіти достатнім матеріалом з певної проблематики. Відповідно до цього він окреслює приблизний напрямок майбутньої дипломної роботи і шукає керівника, який міг би попровадити ходом написання дипломної роботи⁵.

Керівником може бути особа, яка має науковий ступінь не нижче кандидата наук (за українськими стандартами) або доктора (за західними стандартами), яка є фахівцем в обраній студентом тематиці і погоджується на керівництво працею студента.

Науковий керівник зобов'язаний:

- спільно зі студентом узгодити тему, мету, метод, завдання дипломної роботи, перелік основної літератури, яку студент опрацьовуватиме під час написання дипломної роботи;
- проводити консультації зі студентом;
- у разі керування дипломними роботами для двох і більше студентів — проводити семінар не рідше як раз на місяць;
- після прочитання першого варіанту роботи подати студентові свої зауваження стосовно методу, змісту та оформлення праці;
- після прочитання остаточного варіанту праці допустити чи не допустити роботи до захисту;
- у письмовому відгуку на роботу науковий керівник зобов'язаний охарактеризувати вимоги, які ставилися перед студентом, а в разі недопуску до захисту дипломної роботи — у письмовій формі повідомити дипломну комісію про підстави недопуску;

---

⁵ З метою полегшення вибору теми і керівника дипломної роботи УКУ заохочує потенційних керівників подавати студенту можливі теми відповідно до специфіки їх наукової діяльності і зацікавлень студента.

- бути присутнім на захисті.

Перед тим як заповнити *Проект дипломної роботи*, студент зобов'язаний декілька разів зустрітися з керівником, обговорюючи тематику зацікавлення, а також представити йому структуру роботи у письмовому вигляді. У Проекті дипломної роботи необхідно вказати актуальність, мету, метод, межі роботи, а також подати перелік основної літератури.

15 квітня — останній день здачі дипломних проєктів. Дипломний проєкт повинен бути підписаний студентом та науковим керівником.

Останній тиждень квітня — засідання Дипломної комісії щодо розгляду і затвердження тем дипломних робіт. Затверджений дипломний проєкт підписує декан факультету. Студент, якому затвердили дипломний проєкт, може розпочинати працю над темою дипломної роботи. Якщо Дипломна комісія повернула дипломний проєкт на доопрацювання, студент повинен ще раз обдумати тему та обговорити її з науковим керівником, враховуючи зауваження, зроблені Дипломною комісією.

15 травня — останній день здачі дипломних проєктів з виправленнями на основі зауваг Дипломної комісії.

У новому навчальному році, у жовтні, відбувається загальний дипломний семінар, на якому студент зобов'язаний прозвітувати у 10-хвилинному виступі про стан та перспективи протікання дипломної праці.

До кінця листопада студент УКУ повинен здати керівникові один з розділів дипломної роботи, студент ЛДС, відповідно, до кінця квітня.

Подання кінцевого варіанту дипломної роботи керівникові для перевірки має відбуватися до зазначених дат:

- 15 березня — для студента УКУ;
- 15 вересня — для студента ЛДС.

Керівник протягом місяця перевіряє дипломну роботу. Отримавши від керівника виправлену дипломну роботу, студент має нагоду виправити вказані недоліки.

15 травня для студента УКУ і, відповідно, 15 листопада — для студента ЛДС — останній день здачі секретареві Дипломної комісії всіх необхідних матеріалів для допуску до захисту дипломної роботи, а саме:

- трьох опрацьованих примірників дипломної роботи;
- дипломної роботи в електронному варіанті;
- заповненого керівником формуляра *Допуск*;
- короткої *Анотації*, написаної студентом на окремому аркуші (7–10 речень).

Після отримання та опрацювання всіх вищеперелічених матеріалів секретар Дипломної комісії подає список студентів рекомендованих до захисту в ректорат і після відповідного наказу складає графік захистів допущених студентів.

До захисту студент може бути недопущений за таких причин:

- не виконано навчальної програми УКУ;
- не здано вчасно всіх необхідних матеріалів для захисту;
- керівник не допустив до захисту роботу (причиною може бути: плагіат; незавершення роботи; невідповідність визначеному об'ємові; невідповідність стилю);
- рецензент не допустив роботу до захисту (причини можуть бути ті ж, що й у випадку керівника).

Вказується день та годину захисту дипломної роботи, а також прізвище рецензента. Починаючи з 25 травня, студент УКУ може знайти ці відомості на дошці оголошень (студент ЛДС — з 25 листопада).

У червні студент УКУ захищає дипломну роботу; студент ЛДС — у грудні.

Перебіг захисту дипломної роботи наступний:

- керівник представляє вимоги та завдання, які ставилися перед студентом та про їх виконання (до 2 хв.);
- студент представляє дипломну роботу (до 10 хв.);
- рецензент висловлює свої критичні зауваги до роботи та ставить запитання студентові;
- студент відповідає на посталені запитання рецензента та інших членів Екзаменаційної комісії;
- Екзаменаційна комісія проводить обговорення та виставляє оцінку студентові за дипломну працю (70% цієї оцінки становить оцінка за дипломну роботу і 30% — за її захист).

До уваги!

Якщо студент не встиг здати дипломну роботу секретареві Дипломної комісії до зазначеного часу, він автоматично не допускається до захисту в червні (УКУ) чи в грудні (ЛДС). Захист для таких студентів відбувається на додатковій дипломній сесії, яка відбувається в УКУ в листопаді наступного навчального року, а для студентів ЛДС — у березні того ж навчального року при умові, що роботи будуть здані секретареві Дипломної комісії відповідно до 15 жовтня та до 5 лютого.

Якщо під час дипломного процесу виникає потреба зміни теми чи продовження періоду написання дипломної роботи, тоді студент зобов'язаний представити на розгляд Дипломної комісії:

- прохання про зміну теми чи продовження періоду написання дипломної роботи, підтримане керівником із вказівкою на причину зміни теми або причину продовження періоду написання дипломної роботи;
- звіт про виконану роботу (розширений план; представити один чи більше написаних розділів; вказати список опрацьованої літератури).

Продовжити період написання дипломної роботи над тією ж темою можна лише один раз і на час не більше як на один рік.

У випадку, коли студент не встиг захистити дипломну роботу на додатковій дипломній сесії, він зобов'язаний змінити тему роботи, а отже, розпочати повторний процес написання дипломної роботи. Студент зобов'язаний самостійно оплатити всі пов'язані з цим витрати.

У разі другого недопуску дипломної роботи до захисту на додаткову сесію студентові видається виписка про закінчення УКУ без диплому.

У випадку, коли повторний процес написання дипломної роботи розпочинається через два або більше років після закінчення, студент зобов'язаний прослухати деякі курси та здати з них іспити. Список курсів узгоджується з деканом факультету.

Максимальний термін, протягом якого студент може повернутися до написання та захисту дипломної роботи, становить 10 років після закінчення УКУ.

РОЗДІЛ 3

ПРАВИЛА ОФОРМЛЕННЯ

3.1. ЗАГАЛЬНІ ПРАВИЛА

3.1.1. ПОЛЕ ТЕКСТУ

Текст наукової роботи в УКУ роздруковується на стандартному аркуші паперу формату А4. Від краю тексту до краю аркуша необхідно зберігати зазначені відстані: 3 см зліва, 2 см справа, 2,5 см зверху, 2 см знизу. Від верхнього колонтитула до основного поля тексту відстань становить 1 см.

3.1.2. ЗАГАЛЬНА СТРУКТУРА РОБОТИ

А) Титульна сторінка

Перша сторінка оформляється як *титульна*, на ній немає колонтитула, а, отже, немає також і номера сторінки. Зразком для її оформлення є Додаток № 2.

Б) Власне текст роботи

Власне текстом наукової роботи є *Зміст* та матеріал від *Вступу* до *Висновків* включно, викладений як на основному полі сторінки, так і в посиланнях.

В) Кінцеві сторінки

До кінцевих сторінок належать: *додатки, список позначень та скорочень, список використаних джерел та літератури.*

3.2. ВИМОГИ ДО ОФОРМЛЕННЯ РОБОТИ

3.2.1. ШРИФТ, РОЗМІР, ВІДСТУПИ

Текст наукової роботи набирається шрифтом з відсічками (*Times* або подібним до нього) розміром 12 пунктів. Коли ж є потреба вставити цитату, більшу за 4 лінійки, то текст цієї цитати набирається розміром 11 пунктів. Подібно ж розміром 11 пунктів набираються кінцеві сторінки. Посилання набираються розміром 10 пунктів. Заголовок поточного розділу роботи у колонтитулах набираються розміром 10 пунктів, а номер сторінки — розміром 12 пунктів.

Лінійки розміщуються з подвійним інтервалом; винятком може бути досить довга цитата поміщена у тексті (див 3.4.2.). Щодо відступів з лівого боку від межі сторінки див 3.4.1.

3.2.2. ПУНКТУАЦІЯ

Апостроф вживається такого зразка: ’.

Лапки вживаються наступного зразка: « — для відкриття; » — для закриття. Якщо ж у середині вищезазначених лапок є необхідність вжити ще раз лапки, тоді вживаються такого зразка: „ — для відкривання; ” — для закривання.

Дужки вживаються як овальні ( ), так і квадратні []. Квадратні дужки вживаються у середині овальних дужок. Квадратні дужки вживаються також для авторської кон’єктури в середині цитати, яка наводиться з якогось джерела. Коли ж у середині цитати є якась вказівка автора цитати, то вона подається в овальних дужках.

Для позначення *тире* вживаються два графічні знаки:

- коротке тире (—), яке вживається без пробілів між числами для позначення проміжку між ними;
- довге тире (—), вживається з пробілами з обох боків.

Дефіс виглядає таким чином: -.

Для цитування Святого Письма вживаються скорочення книг із крапкою. Двокрапка (:) ставиться без пропусків між номером глави та номером вірша (Мк. 16:7). Коротке тире ставиться у випадку зазначення тексту, який включає вказані числа: Мк. 16:1–8; Бут. 1–12. Якщо необхідно виділити окремі вірші однієї і тієї ж глави, тоді їх позначається через кому (,): Єф. 5:3,7. Подібно ж комою відділяються вірші або більші фрагменти, які знаходяться в різних главах однієї і тієї ж книги: Втор. 4:2, 5:8–12, 7:3. Книги одна від одної відділяються крапкою з комою (;): Іс. 58:6–13; Мт. 6.

Для позначення проміжку сторінок (123–254), років (1991–1994) тощо вживається мале тире.

3.2.3. КУРСИВ

Курсив вживається у випадку:

- написання слів іншомовного походження, наприклад: *ex cathedra, a priori*;
- написання назв книг та періодичних видань, наприклад: *Святе Письмо, Наука і суспільство*;
- наголошення слова або вислову.

Слово, позначене курсивом, не може бути підкресленим, а розділові знаки, які слідує за ним, не можуть бути позначені курсивом.

3.3. КОЛОНТИТУЛИ

Колонтитули вживаються у всіх структурних частинах наукової роботи, крім титульної сторінки та першої сторінки кожної з частин. Верхній колонтитул містить назву розділу (якщо назва велика, то скорочений її варіант) та номер сторінки. Назва розділу

пишеться малими прописними літерами звичайним шрифтом розміром 10 пунктів, номер сторінки — звичайним шрифтом розміром 12 пунктів. Наприклад:

3.4. ТЕКСТ

3.4.1. АБЗАЦИ

Загальні вимоги є такі:

- перший абзац кожного поділу відступу немає;
- кожен наступний абзац починається відступом 1 см;
- між абзацами немає додаткових відступів.

3.4.2. ЦИТАТИ

Цитата в тексті повинна бути написана українською мовою (якщо інше не передбачене специфікою теми роботи). Якщо вставляється коротка цитата (до 3 рядків), то вона подається у лапках такого зразка: « ». Коли ж цитата має розмір 4 і більше рядків, тоді вона оформляється як окремий текстовий блок. Така цитата подається без лапок і відокремлена від тексту, що їй передує, і того, що слідує за нею, відступом 1 см. Такий самий відступ 1 см повинен бути з лівого боку цитати (з правого боку відступу немає). У самій цитаті абзац вживається без відступу. Міжрядковий інтервал тексту цитати — одинарний. Наприклад:

На відміну від ягвістичної, священнича школа, описуючи створення Богом світу, подає цю розповідь дуже структуризовано. Це можна побачити вже на прикладі опису перших двох днів створення у першій главі книги *Буття*:

³І сказав Бог: «Нехай буде світло!» І настало світло. ⁴І побачив Бог світло, що воно добре та й відділив Бог світло від темряви. ⁵Назвав же Бог світло — день, а

темряву назвав ніч. І був вечір і був ранок — день перший. ⁶Тоді сказав Бог: «Нехай посеред вод буде твердь і нехай вона відділяє води від вод!» ⁷І зробив Бог твердь і відділив води, що під твердю, від вод, що над твердю. Тож сталося так. ⁸І назвав Бог твердь — небо. І був вечір і був ранок — день другий.

З одного боку, розповідь чітко поділена за днями: *перший, другий... шостий та сьомий*. З іншого, боку тут очевидне вживання семи формул, таких як: *сказав, нехай буде, настало, побачив, відділив, назвав, і був вечір і був ранок*, які повторюються, не у повному складі, вісім разів упродовж розповіді.

Коли цитується не весь текст, тоді ставляться три крапки у квадратних дужках, якщо цитату скорочує сам автор студентської наукової роботи. Коли ж він щось додає від себе, то робить це знову ж у квадратних дужках.

Євангелист Марко так передає слова юнака у гробі: «Ви шукаєте Ісуса Назарянина, розп'ятого. Він воскрес [дослівно *був піднятий*], його нема тут[...] там [тобто у Галилеї] його побачите, як він сказав вам»⁶.

3.4.3. ЗАГОЛОВКИ ПРИ ПОДІЛІ РОБОТИ

Заголовок будь-якої зі структурних частин не може знаходитися в кінці аркуша, після нього мусять бути принаймі два рядки тексту, який знаходиться на відстані 0,5 см від заголовка.

Жоден заголовок не може закінчуватися крапкою. Якщо заголовок довший одного рядка, то не слід вживати перенесення (поділу) слів; наступний рядок повинен починатися з того самого відступу. Наприклад:

В) Чистота подружнього життя у світлі документів Конгрегації Католицької Церкви у справах доктрини і віри

⁶ Мк. 16:6–7

А) Заголовки змісту, вступу, висновків, списку використаних джерел і літератури, додатків, списків позначень та скорочень

Перед заголовком залишається проміжок 3 см від верхнього краю аркуша. Сам заголовок повинен бути розміщений по центру рядка і написаний великими літерами звичайним жирним шрифтом розміром 18. Після заголовку пропускається один рядок.

Б) Розділи основної частини роботи

Кожний розділ починається з нового аркуша. Перед словом *розділ* повинен бути відступ 3 см від верхнього краю аркуша, а саме слово має бути посередині рядка. Номер розділу позначається арабською цифрою. Заголовок розділу знаходиться рядком нижче і повинен бути також розміщений по центру рядка. Як розділ, так і заголовок повинні бути написані великими літерами звичайним жирним шрифтом. Проте відрізняються вони за розміром: слово *розділ* та його номер пишуться розміром 18 пунктів, а сам заголовок розділу — розміром 16 пунктів.

В) Інші поділи в розділі

Розділ може поділятися на підрозділи, які, в свою чергу, можуть ділитися на дрібніші структурні частини. Не бажано, щоб ступенів поділу було більше, як чотири.

- *Підрозділ і перший ступінь його поділу*

Підрозділ і перший його ступінь поділу позначаються арабськими цифрами, які починаються без відступу з лівого боку рядка. Перед заголовком підрозділу повинен бути інтервал 1,7 см, перед заголовком першого поділу підрозділу — 1,2 см. Заголовок підрозділу пишеться малими прописними літерами жирним шрифтом розміром 14 пунктів. Заголовок першого ступеня поділу підрозділу теж пишеться малими прописними літерами жирним шрифтом розміром 14, але додатково позначається ще й курсивом.

- *Другий ступінь поділу підрозділу*

Заголовок другого ступеня поділу підрозділу позначається великою літерою українського алфавіту з крапкою і пишеться жирним шрифтом розміром 12. Від попереднього тексту повинен бути інтервал 1,2 см , а від лівого краю поля тексту — 1 см.

- *Третій ступінь поділу підрозділу*

Заголовок третього ступеня поділу підрозділу позначається малою літерою українського алфавіту з дужкою і пишеться жирним шрифтом курсивом розміром 12. Відступу від тексту, що передує йому, немає. Від попереднього тексту повинен бути інтервал 1,2 см , а від лівого краю поля тексту — 1 см.

3.5. ПОСИЛАННЯ

3.5.1. НУМЕРАЦІЯ І ТЕКСТ

Нумерація посилань починається з 1 з початком кожного розділу. Перед цифрою посилання пробіл не ставиться. Цифра посилання ставиться після дужок та лапок, але перед комою чи крапкою. Текст посилання, який відділяється від основного тексту лінією завдовжки 5 см, пишеться звичайним шрифтом розміром 10 і знаходиться та тій самій сторінці, на якій в основному тексті зазначено посилання.

3.5.2. БІБЛІОГРАФІЧНІ ДАНІ

А) Автор

Після початкової літери імени автора ставиться крапка (якщо автор має більше, ніж одне ім'я, тоді після пробілу пишеться наступний ініціал (при потребі замість пробілу ставиться дефіс. Після прізвища ставиться крапка. Наприклад:

I. Захара.	M.-E. Voismard.	И. Н. Голенищев-Кутузов.
------------	-----------------	--------------------------

Якщо прізвища складаються з двох або більше слів, то вони подаються таким чином:

A. di Marco.	Д. фон Гільдебранд.	P. van der Berghe.
--------------	---------------------	--------------------

Якщо авторів є два або три, то їхні імена розділяються комою. Наприклад:

G. Mura, M. Di Ianni.

Якщо авторів є більше, ніж три, тоді вказується ім'я першого за алфавітом і додається «та ін.», що вказує на наявність інших авторів. Наприклад:

Д. Федорика та ін.

Б) Заголовок та інші відомості

При першому цитуванні чи згадці подається повністю заголовок та інші бібліографічні дані. Наприклад:

В. Лаба. Патрологія: Життя, письма і вчення Отців Церкви, 2-ге вид. Рим 1974, с. 228–239.

При повторному поклику вказується лише назва праці й номер сторінки, на яку робиться посилання. Якщо назва довга, то при повторному посиланні слід подати її у скороченому вигляді без трикрапки⁷. Якщо в одному посиланні є поклики на декілька праць, то їх перелік ставиться у хронологічному порядку видання.

- Книга

Заголовок книги подається курсивом. Якщо робиться посилання на цілу книгу, то сторінки не вказуються; якщо ж посилання робиться на певні місця, тоді зазначаються відповідні сторінки. Наприклад:

⁷ Необхідно передати назву, дотримуючись правил написання слів (велика чи мала літера) залежно від мови, якою написана назва.

Й. Кудасевич. *Богословсько-практичне введення до Святого Письма*.

В. Лаба. *Патрологія*, с. 228–239.

G. Segalla. *Evangelo e vangeli*, с. 124, 127.

Якщо цитована праця має декілька томів, необхідно у скороченій формі опису вказати також і том (арабською цифрою). Наприклад:

G. Reale, A. Antiseri. *Il pensiero occidentale*, т. 2, с. 172–245.

Словники можуть подаватися за допомогою прийнятих скорочень або за прізвиськом упорядника, наприклад:

BDB F. Brown, S. R. Driver, C. A. Brigs. *A Hebrew and English Lexicon of the Old Testament*. Oxford 1952.

HALAT W. Baumgartner. *Hebräisches und aramäisches Lexikon zum Alten Testament*, 5 т. Leiden 1967, 1974, 1983, 1990, 1996.

Необхідно уникати вживання ремарки *там само*, за винятком випадку поклику на одну й ту ж роботу в одному й тому ж посиланні.

- **Стаття**

Назва статті подається звичайним шрифтом. Далі ставляться дві косі риски, після чого курсивом пишеться назва збірника чи періодичного видання, в якому опубліковано статтю. Наприклад:

R. E. Albridge. The Lost Ending of the Didache // *Vigiliae Christianae* 53 (1999) 16.

При повторному поклику назва збірника чи періодичного видання опускається. Наприклад:

R. E. Albridge. The Lost Ending of the Didache, с. 16.

Л. Гузар. Митрополит Андрей Шептицький та екуменізм, с. 42.

3.6. ДОДАТКИ ТА СПИСОК СКОРОЧЕНЬ

У Додатках подаються таблиці, малюнки, графіки тощо, які служать для кращого висвітлення теми.

Список скорочень подається в алфавітному порядку. При потребі можуть бути виокремлені переліки скорочень на основі кириличної, латинської та інших абеток. Необхідно вказати усі скорочення, які вживалися в науковій праці, за винятком загальноновживаних.

3.7. СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

У Списку використаної літератури повинна бути подана лише та література, яка цитується чи згадується в науковій праці. Водночас не може бути опущений жодний твір, який хоча б один раз згадувався в науковій праці студента.

Варто уникати детальної класифікації списку літератури, тому що це ускладнить користування списком. *Список використаної літератури* слід поділяти на дві частини: *Джерела* та *Допоміжна література*. Кожна із двох вищезазначених частин може бути поділена при необхідності на дві чи більше груп залежно від кириличної, латинської чи інших абеток. Позиції у списку подаються в алфавітному порядку за початковими літерами прізвища автора чи заголовку (якщо автор не зазначений).

Коли відомості про працю, яка подається в бібліографічному списку, займають більше одного рядка, тоді другий і наступні рядки подаються з відступом з лівого боку на 2 см (перший рядок відступу немає).

3.7.1. АВТОР

Прізвище подається малими літерами, далі кома і пробіл. Після цього ініціал(и) з наступною крапкою.

Федорика Ф.	Барщевський Т.	Segalla G.
-------------	----------------	------------

Ті прізвища, які складаються з двох і більше слів, поміщаються під першою великою літерою, наприклад:

Прізвище	Поміщається під	Прізвище	Поміщається під
van der Berghe	В	De Gennaro	Д
de la Potterie	Р	Di Marco	Д
фон Гільдебранд	Г	In der Smitten	І

Античні та середньовічні автори поміщаються за літерою імені⁸. Наприклад:

Ім'я	Поміщається під	Ім'я	Поміщається під
Йоан Золотоустий	Й	Григорій Ниський	Г

Коли в роботі робилися посилання на два і більше творів одного й того ж автора, вони розміщуються з огляду на алфавітний порядок назв творів. Наприклад:

<p>Маринович М. Створення Концепції екуменічної позиції УГКЦ: Передумови і спонуки // <i>Богословія</i> 64 (Львів 2001) 69–93.</p> <p>Маринович М. <i>Україна — дорога через пустелю</i>. Харків 1993.</p> <p>Маринович М. <i>Українська ідея і християнство, або Коли гарцюють кольорові коні Апокаліпсису</i>. Київ 2003.</p>

Якщо авторів є два або три, тоді їх розділяють комою. Наприклад:

⁸ Ім'я записується повністю без скорочення і без коми після нього.

Добко Т., Гусак П.	Mura G., Di Ianni M.
--------------------	----------------------

Якщо авторів є більше, ніж три, тоді вказується ім'я першого за алфавітом і додається «та ін.», що вказує на наявність інших авторів. Наприклад:

Rossano P. та ін. *Le Lettere di San Paolo*.

Якщо, окрім автора, у книзі зазначено прізвище упорядника, редактора, перекладача тощо, то після імени автора й назви твору після косої риски зазначається українською мовою: упоряд., ред., перекл. Наприклад:

Гудзяк Б. *Криза і реформа: Київська митрополія Царгородський патріархат і генеза Берестейської унії* / перекл. з англійської М. Габлевич, наук. ред. О. Турій.

Коли робиться посилання на колективну працю, в якій не зазначено авторства, то видання записується до бібліографічного списку таким чином:

L'interpretazione della Bibbia nella Chiesa. Città del Vaticano 1993.

3.7.1. ЗАГОЛОВOK ТА ДОДАТКОВІ ВІДОМОСТІ

А) Книга

Заголовок книги (якщо є підзаголовок, то він подається з великої літери через двокрапку) записується курсивом; подальша інформація подається звичайним шрифтом. Після назви книги вказуються:

- при потребі після косої риски /, обабіч якої ставляться пробіли, можна вказати додаткові інформації: вказівку на редактора, перекладача, упорядника тощо;
- назва серії у квадратних дужках [ ]; перед назвою ставиться знак =;
- номер тому, частини, випуску, зошита тощо (арабськими цифрами), перед яким ставиться кома;

- місто, де видано книгу (якщо є декілька міст, то вони одне від одного відділені тире); перед назвою міста ставиться крапка, після назви — пробіл;
- рік видання, після якого ставиться крапка. Якщо необхідно підкреслити якийсь перевидання, тоді після першого видання через кому ставиться рік перевидання, а вгорі перед тим вказується число перевидання; якщо перевидання здійснене в іншому місті, тоді вказується і його (1965, ⁵1988).

Не вказується кількість сторінок та назва видавництва.

Якщо праця має декілька томів із підназвами, серія має нумерацію, а роки видання томів є різні, то запис оформлюється так:

Dahood M. *Psalms*, т. 1: *Ps 1–50*, т. 2: *Ps 51–100*, т. 3: *Ps 101–150* [= AncB 16, 17, 17A].
Garden City, NY 1965–1970.

Якщо використовувалося якийсь перевидання праці, яке необхідно виокремити, тоді також зазначається і перше видання:

Gray G. B. *The Forms of Hebrew Poetry*. London 1915. New York ²1972.

У випадку, коли в праці використовується переклад твору, який і зазначений у відповідному посиланні, то у списку літератури вказується спершу даний переклад, а тоді після крапки з комою оригінал. Ремарки після косої риски подаються мовою, якою студент пише наукову роботу.

Гуцуляк Л. Д. *Божественна літургія Йоана Золотоустого в Київській митрополії після унії з Римом (період 1596–1839)* / перекл. з англійської А. Маслюх. Львів 2003; Huzulak L. D. *The Divine Liturgy of st. John Chrisostom in Kievan Metropolitan Province during of Union with Rome (1596–1839)* [=Analecta OSBM]. Rome 1990.

Lausberg H. *Elementi di retorica* / перекл. з німецької. Bologna 1969; Lausberg H. *Elemente der literarischen Rhetorik*. München 1949.

Б) Стаття

Назва статті в періодичному виданні подається звичайним шрифтом, тоді слідує дві косі риски і вказується назва видання курсивом, тоді номер тому, рік видання в круглих дужках та номери сторінок без скорочення «с.». Наприклад:

Добко Т. Роль християнської освіти та виховання у формуванні громадського суспільства // *Богословія* 64 (2000) 68–78.
Airoldi N. La così detta «decima» israelitica antica // *Bib* 55 (1974) 179–210.

Якщо стаття знаходиться у колективній праці чи збірнику, вона записується до бібліографічного списку так (для словників чи енциклопедій можуть вживатися скорочення):

Шевчук С. Богословський персоналізм ХХ століття: досвід Заходу та Сходу // *Ідентичність і місія Українського Католицького Університету: Доповіді, промови і дискусії інавгураційних урочистостей 25–29 червня 2002 року /* упоряд. У. Головач, М. Маринович, А. Ясіновський. Львів 2003, с. 94–105.
Seebass S. *ישיב* // *TWAT*, т. 6, 791–810.

Приклад бібліографічного запису, якщо використана стаття надрукована в газеті чи тижневику:

Ярошенко М. Це починалося з віча. І ще раніше // *Українське слово* (2004/34–35) 18–31 серп., с. 1, 3.

Якщо стаття взята з Інтернет-видання, необхідно в дужках також вказати дату використання:

Фенько А. Влияние телевидения на поведение зрителей // www.productplacement.nm.ru/Basic/basic-nasilie.htm (16 квіт. 2003).

Посилання на інтерв'ю Архіву Інституту Історії Церкви УКУ оформлюється таким чином: подається ім'я та прізвище особи з якою велася розмова, дата розмови:

день, місяць, рік, та місце розмови. Після двох косих лінійок вказується // АПЦ, персоналію, фонд, опис, номер справи, сторінку. Наприклад:

Майкович Теодозій (Іван), о., ЧСВВ, 21 бер. 1994, м. Бучач Тернопільської обл. // АПЦ,
ф.1, оп.1, спр. 323, арк. 4.

УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Проект дипломної роботи

_____

Ім'я та прізвище студента

Факультет _____

Курс _____

Тема роботи _____

_____

Ім'я та прізвище керівника

Короткий опис дипломної теми:

1. Актуальність теми:

_____

2. Мета:

_____

3. Метод:

_____

4. Межі:

_____

Список основної літератури

1. _____

7. _____

Підпис студента _____

Підпис наукового керівника _____

Підпис декана _____

Дата „ _____ ” _____ 200

УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ФІЛОСОФСЬКО-БОГОСЛОВСЬКИЙ ФАКУЛЬТЕТ

Катедра богослов'я

**БІБЛІЯ В ЖИТТІ ПАРАФІЇ
І МАЛИХ РЕЛІГІЙНИХ СПІЛЬНОТ**

Курсова робота

Студент 4-го курсу:

Ім'я Прізвище

Науковий керівник:

Ім'я Прізвище,

науковий ступінь

УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ФІЛОСОФСЬКО-БОГОСЛОВСЬКИЙ ФАКУЛЬТЕТ

Катедра філософії

**СЕКУЛЯРИЗАЦІЯ І СЕКУЛЯРИЗМ:
ІСТОРИЧНІ ВИТОКИ І ХАРАКТЕРНІ ОЗНАКИ**

Дипломна робота

Студент:	Ім'я Прізвище
Науковий керівник:	Ім'я Прізвище, науковий ступінь
Науковий консультант:	Ім'я Прізвище, науковий ступінь

Львів 2005

УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ФОРМУЛЯР ДЛЯ ОЦІНЮВАННЯ КУРСОВИХ РОБІТ

_____ Ім'я та прізвище студента

Факультет _____

Курс _____

Тема роботи _____
_____

_____ Ім'я та прізвище керівника

ВІДГУК КЕРІВНИКА НА КУРСОВУ РОБОТУ

_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____

Підсумковий бал _____ / 10

Якщо Ви вважаєте, що курсова робота була виконана на високому змістовному й методологічному рівні і заслуговує бути зачитаною на загальноуніверситетській студентській конференції, зазначте це нижче.

200 __ р.

_____
Підпис керівника

_____
Дата

З відгуком ознайомлений

_____
підпис завкафедри

Анотація

Ім'я Прізвище

**Свята Літургія і Тайна Євхаристії
в парафіяльній практиці Львівської єпархії першої половини XVIII століття
(за матеріалами генеральної візитації Козівського деканату 1733 р.).**

Дипломна робота, на прикладі мікроісторії, досліджує виконання парафіяльним духовенством Руської Унійної Церкви XVIII ст., нововведень Замойського собору 1720 р., що стосувалися Святої Літургії і Тайни Євхаристії. Автор також представляє практику проповіді як невід'ємної частини Святої Літургії у вказаний часовий період.

Праця представляє нововведення Замойського собору, що стосувалися Святої Літургії, Тайни Євхаристії та проповіді. Також розглядається візитаційна практика у Львівській єпархії, завданням якої був контроль над виконанням рішень Замойського собору. Основним розділом даної роботи є представлення практики виконання чи невиконання парафіяльним духовенством рішень Замойського собору на основі детального аналізу архівних матеріалів генеральної візитації Львівської єпархії 1733 р.

СПИСОК СКОРОЧЕНЬ

АЩ	Архів Інституту Історії Церкви
ЧСВВ	Чин Святого Василя Великого
Analecta OSBM	Ordine di San Basilio Magno
Bib	Biblica
TWAT	<i>Theologisches Wörterbuch zum Alten Testament</i>